

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΘΕΚΛΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Εἷς τῶν ἐντός τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ἱερῶν ναῶν μετά τόν Πατριαρχικόν καί Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης εἶναι τῆς Ἀγίας πρωτομάρτυρος καί ἰσαποστόλου Θέκλης.

Ἡ Ἀγία Θέκλα, ὡς γνωστόν, κατήγετο ἐξ Ἰκονίου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί δεκαοκταετῆς οὖσα εἰλκύσθη εἰς τόν χριστιανισμόν ἀπό τόν Ἀπόστολον τῶν Ἐθνῶν Παῦλον, τόν ὁποῖον ἠκολούθησεν εἰς τήν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, ἀφοῦ ἐγκατέλειψε τόν μνηστῆρα αὐτῆς, θάμυριν. Ἐκήρυξε τόν Χριστόν, ἐτέλεσε σημεῖα καί θαύματα, ὑπεστη πολλά βασανιστήρια καί διασωθεῖσα θαυματουργικῶς κατέληξεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας καί ἐκεῖθεν εἰς Σελεύκειαν, ἔνθα ἐτελεύτησε ἐνενηκοντούτις οὖσα. Διά τοῦτο καί χαρακτηρίζεται ὡς ἡ πρωτομάρτυς ἐκ γυναικῶν καί ἰσαπόστολος.

Αἱ μαρτυρίαι περί τοῦ ναοῦ τούτου ἀνάγονται εἰς τούς μέσους μ.Χ. αἰῶνας. Μεταξύ τῶν λίαν ἐνδιαφερόντων ἱστορικῶν καί ἄλλων στοιχείων τοῦ παρεκκλησίου τούτου ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἐξ ἐπόψεως ἀγιογραφίας καί ἱστορίας τῆς τέχνης παρουσιάζει ἡ συλλογή βυζαντινῶν εἰκόνων, συγκεντρωθεισῶν εἰς αὐτό ἐκ διαφόρων ναῶν καί μονῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Τιμοθέου.

Δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τό παρεκκλήσιον ὑπάρχουν ἐγκεκολλημένοι ἐπὶ τοῦ τοίχου τρεῖς λίθοι: εἷς ἐκ τοῦ ὅρους Σινᾶ, εἷς ἐκ τοῦ ὅρους τῆς Ἀναλήψεως καί εἷς ἐκ τοῦ Πραιτωρίου.

Τό παρεκκλήσιον, παραμένον κλειστόν μέ τήν κανδήλαν ἀναπτομένην καθ' ἐκάστην ὑπό τοῦ κανδηλανάπτου τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, λειτουργεῖται τήν ἡμέραν τῆς μνήμης τῆς Ἀγίας Πρωτομάρτυρος καί Ἰσαποστόλου Θέκλης, τήν ἐπομένην αὐτῆς εἰς μνήμην τῶν μακαρίων καί ἀειμνήστων κτιτόρων καί ὁσάκις ἐργασίαι ἀνακαινίσεως δέν ἐπιτρέπουν τήν ἀκολουθίαν εἰς τόν ὡς ἄνω εἰρημένον ἱερόν ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Ἡ τάξις αὕτη ἐτηρήθη καί ἐφέτος διά τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας. Τήν παραμονήν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας Θέκλης ἐγένετο πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας, συμμετεχόντων ἐνδεδυμένων διά τήν εἴσοδον καί τήν ἄρτοκλασίαν πολλῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιμανδριτῶν Πατέρων, προεξάρχοντος κατὰ τήν μοναστηριακὴν Ἀγιοταφίτικὴν τάξιν τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐβδομάδος Ἀρχιμανδρίτου π. Νικοδήμου, τελέσαντος καί τήν θ. Λειτουργίαν ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, καί ἐν κατανύξει παρακολουθούντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί ἱερέων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί ἀπλοῦ λαοῦ.

Μετά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, οἱ Πατέρες ἐκάθισαν κατὰ τήν τάξιν εἰς τήν ἔξω τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης αὐλήν, εἰς χῶρον ἡὑπρεπισμένον καί ἔλαβον τά κόλλυβα καί οἶνον μετά παξιμαδίου.

Αἰσθητή ἦτο ἡ κατὰ τό ἔτος τοῦτο ἀπουσία ἐκ τῆς ἐορτῆς τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου κ.κ.

θεοφίλου, ἀναλαβόντος ὑπερπόντιον ταξίδιον πρὸς Οὐάσινγκτον τῶν Η.Π.Α., ἵνα δώσῃ διάλεξιν ὡς προσκεκλημένος τοῦ Georgetown University.

Ἡ Ἀδελφότης προσηυχήθη ὑπὲρ ὑγιείας Αὐτοῦ καί ταχείας καί ἀσφαλοῦς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ἔδραν Αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς θ. Λειτουργίας οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες συνήχθησαν εἰς τὸ Ἐπιτροπικόν διὰ τὸ κόλλυβον καί τὸ ἀφέψημα.

Πάντες ἐδόξασαν τὸν θεόν διὰ τὴν πνευματικὴν πανδαισίαν, τὴν ὁποίαν ἐχάρισεν εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀγίας Θέκλης πρὸς δύναμιν, ζωὴν καί σωτηρίαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder